

φεβρουάριον 1689 σιγίλλιον, δι' οὗ κηρύττεται σταυροπηγιακὴ ἡ ἐν Ἰωαννίνοις μονὴ τῶν Πατέρων.

1689—1693. 209. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ Β' τὸ 6'.

Κατὰ μάρτιον ἢ ἀπρίλιον τοῦ 1689 ἡ σύνοδος, μὴ θέλουσα τὸν Νεόφυτον, ἐπανήγαγεν εἰς τὰ πράγματα τὸν Καλλίνικον Β', ὅστις διώκησεν, ὡς νομίζω, τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη τρία καὶ πλέον, ἴσως ἕως τέλους τοῦ 1693.

Κατὰ τὴν πατριαρχεῖαν αὐτοῦ ταύτην ἀπέλυσε δύο γράμματα περὶ τῶν σιναιτῶν, ἐπιβεβαιῶν τὰ δίκαια τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἅτινα εἰσὶν ἐκδεδομένα τύποις¹⁰⁹⁸. ἐξεδόθη ὡσαύτως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Φιλαδελφείας Μελέτιον Τυπάλδον¹⁰⁹⁹, ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ἐν Κων/πόλει πατριαρχικῆς ἀκαδημίας σιγίλλιον¹¹⁰⁰. Γινώσκω δὲ καὶ τινα πρᾶξιν τοῦ Καλλινίκου τῷ 1689, δι' ἧς κυροῦν τὰ σταυροπηγιακὰ δίκαια τῶν ἐν Κίῳ μονῶν ἀγίου Γεωργίου τῆς Πηγῆς (ἀνδρώας), καὶ Ὀδηγητρίας (γυναικειάς).

Ἡ χρονολογία τῆς δευτέρας τοῦ Καλλινίκου πατριαρχείας ἐστὶν ἀσαφειστάτη, οὐδὲ δύναται ἔν ἀκριβωτῇ τό γε νῦν, ὡς νομίζω. Γινώσκωμεν ὅτι διετέλει πατριάρχης τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1693, καὶ ὅτι μετ' αὐτὸν ἐγένετο ἐγκρατὴς τοῦ θρόνου ὁ

1098. Τούτων τὸ μὲν ἀπελύθη κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1689, τὸ δὲ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1691· βλ. ταῦτα ἐν Κανον. δικαίῳ κλπ. Π. Νεοκλέους· σελ. 88—95—106.

1099. Βελούδου, Χρυσόβουλλα καὶ γράμματα· σελ. 62—65. Ἔστι δ' ἀπολελυμένη ἡ ἐπιστολὴ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1692.

1100. Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου· σελ. 208—210· ἰούλ. τοῦ 1691.

